

ПОЗИЦИЯ

на членове на Съдийската колегия на Висш съдебен съвет по повод
обръщението на председателя на ВКС от 14.10.2019г.

Долуподписаните членове на СК на ВСС намираме за недопустимо обръщението на председателя на ВКС от 14.10.2019г. към съдебния състав по висящото пред ВКС дело на австралийския гражданин Джок Полфрийман.

Считаме, че ангажирането на съдебната институция и ползването ѝ като трибуна за изразяване на лично мнение е недопустимо от председател на който и да било съд, още повече от Председателя на Върховния касационен съд.

Призиви и внушения по висящ пред съда спор нарушават независимостта на българските съдии, Конституцията и законите на България, както и етичните норми, действащи за тях.

Обръщението на Председателя на Върховния касационен съд към поименно посочените съдии от състава на съда, на които е възложено разглеждането на делото, е безпрецедентна и откровена намеса в тяхната работата. Особено фрапиращо е неприкритото му изявление за бърз и желан изход от делото, което съставлява недопустим опит за влияние.

Призивът към съдиите е отправен чрез обръщение, поставено на официалната страница на съда. Едва ли това е акт на уважение или нормален начин на комуникация между председател на съд и колегите му.

Призив е отправен и към други власти по повод изпълнението на съдебен акт, която дейност не е от компетентността на съда. Когато няма отправено по надлежния ред искане към съда, той не може да изразява становища.

Обръщението сочи сериозен дефицит у автора му на усещане за „прекращане на границата“ на законността и етичните норми, важащи за българските магистрати. Опитът за влияние над състава и публично демонстрираното недоверие в професионализма на върховните съдии, или поне в този на поименно посочените, е недопустим акт на Председателя на Върховния касационен съд. Още по-недопустимо е Председателят на Върховния касационен съд да не знае, че висящи дела не се коментират.

Да се правят внушения за „беззаконие и произвол“, когато казусът е висящ пред съда и се очаква произнасяне по него, е тотална загуба на „професионалното достойнство на тогата“ точно в онези моменти, в които

Председателят на Върховния касационен съд би следвало да е облечен с нея и да „отстоява законността“ без страх.

Случаят „Джок Полфрийман“ не е първият, по който към върховната инстанция на Република България е отправено искане, което е „елементарно от правна гледна точка“ /според терминологията на г-н Панов от обръщението/, но със сигурност е първото, по което Председател на Върховния касационен съд се произнася преди състава. И ние считаме, че не бива да се мълчи, когато съдиите са поставени „на колене“ не от кого да е, а от Председателя на съда.

С обръщението си, поставено на интернет-страницата на Върховния касационен съд, Председателят му не само напусна пределите на закона и етичните норми, но демонстрира всички онези подходи за всяване на страх и подчинение, които в ред свои речи публично заклеймява.

Призоваваме Председателя на Върховния касационен съд също да поеме своята отговорност от грубото потъпкване на българските закони, професионалния дълг и чест.

Боян Магдалинчев

Боян Новански

Боряна Димитрова

Даниела Марчева

Красимир Шекерджиев

Драгомир Кояджиков

Севдалин Мавров

Стефан Гроздев

Вероника Имова

Георги Чолаков